

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

6 juillet 2020

PROPOSITION DE LOI**portant des dispositions diverses en matière
de justice, notamment dans le cadre de la
lutte contre la propagation du coronavirus****AMENDEMENTS**

*Voir:***Doc 55 1295/ (2019/2020):**

- 001: Proposition de loi de Mme Slegers et M. Verherstraeten.
- 002: Avis du Conseil d'État.
- 003: Amendements.
- 004: Rapport de la première lecture.
- 005: Artikelen aangenomen in eerste lezing.
- 006: Amendements.

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

6 juli 2020

WETSVOORSTEL**houdende diverse bepalingen inzake justitie,
onder meer in het kader van de strijd tegen
de verspreiding van het coronavirus****AMENDEMENTEN**

*Zie:***Doc 55 1295/ (2019/2020):**

- 001: Wetsvoorstel van mevrouw Slegers en de heer Verherstraeten.
- 002: Advies van de Raad van State.
- 003: Amendementen.
- 004: Verslag van de eerste lezing.
- 005: Articles adoptés en première lecture.
- 006: Amendementen.

02790

N° 78 DE MMES GILSON ET SLEGGERS

Art. 43 (*ancien art 42*)

Dans le paragraphe 5 proposé, apporter les modifications suivantes:

1° remplacer les mots “dans ou près un tribunal de première instance ou dans ou près une cour d’appel” **par les mots** “*en tant que juge de paix, dans ou près un tribunal de police, dans ou près un tribunal de première instance, un tribunal du travail, dans ou près une cour d’appel ou dans ou près une cour du travail*”;

2° remplacer les mots “une formation en matière de violences sexuelles et conjugales” **par les mots** “*une formation de base en matière de violences sexuelles et intrafamiliales*”.

Nathalie GILSON (MR)
Bercy SLEGGERS (CD&V)

NR. 78 VAN DE DAMES GILSON EN SLEGGERS

Art. 43 (*vroeger art 42*)

In de voorgestelde paragraaf 5, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1° de woorden “in of bij een rechtbank van eerste aanleg of in of bij een hof van beroep” **vervangen door de woorden** “*als vrederechter, in of bij een politierechtbank, in of bij een rechtbank van eerste aanleg, in of bij een arbeidsrechtbank, in of bij een hof van beroep of in of bij een arbeidshof*”;

2° de woorden “een opleiding met betrekking tot seksueel geweld en partnergeweld” **vervangen door de woorden** “*een basisopleiding met betrekking tot seksueel geweld en intrafamiliaal geweld*”.

N° 79 DE MMES GILSON ET SLEGGERS

Art. 42/1 (*nouveau*)

Dans le chapitre 5, section 1re, insérer un article 42/1, rédigé comme suit:

“Art. 42/1. L'article 78 du Code judiciaire, modifié en dernier lieu par la loi du 5 mai 2019, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Dans l'année de leur première désignation, les juges qui siègent dans la chambre du conseil, les chambres du tribunal correctionnel, du tribunal de l'application des peines, du tribunal de la famille et de la jeunesse et les juges d'instruction suivent une formation approfondie en matière de violences sexuelles et intrafamiliales organisée par l'Institut de formation judiciaire.””

Nathalie GILSON (MR)
Bercy SLEGGERS (CD&V)

Nr. 79 VAN DE DAMES GILSON EN SLEGGERS

Art. 42/1 (*nieuw*)

In hoofdstuk 5, afdeling 1, een artikel 42/1 invoegen, luidende:

“Art. 42/1. Artikel 78 van het Gerechtelijk Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De rechters die zetelen in de raadkamer, de kamers van de correctionele rechtbank, van de strafuitvoeringsrechtbank, en van de familie- en jeugdrechtbank en de onderzoeksrechters volgen binnen het jaar na hun eerste aanwijzing een grondige opleiding inzake seksueel-en intrafamiliaal geweld georganiseerd door het Instituut voor gerechtelijke opleiding.””

N° 80 DE MMES GILSON ET SLEGGERS

Art 42/2 (nouveau)

Dans le chapitre 5, section 1re, insérer un article 42/2, rédigé comme suit:

“Art. 42/2. L’article 101, § 2, du même Code, modifié par les lois du 8 mai 2014, du 25 décembre 2016 et du 6 juillet 2017, est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Dans l’année de leur première désignation Les conseillers qui siègent dans les chambres correctionnelles, les chambres de la famille, les chambres de la jeunesse et la chambre des mises en accusation suivent une formation approfondie en matière de violences sexuelles et intrafamiliales organisée par l’Institut de formation judiciaire.”.”

Nathalie GILSON (MR)
Bercy SLEGGERS (CD&V)

Nr. 80 VAN DE DAMES GILSON EN SLEGGERS

Art. 42/2 (nieuw)

In hoofdstuk 5, afdeling 1, een artikel 42/2 invoegen, luidende:

“Art. 42/2. Artikel 101, § 2, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 8 mei 2014, 25 december 2016 en 6 juli 2017, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De raadsheren die zetelen in de correctionele kamers, de familiekamers en de jeugdkamers, en de kamer van inbeschuldigingstelling volgen binnen het jaar na hun eerste aanwijzing een grondige opleiding inzake seksueel- en intrafamiliaal geweld georganiseerd door het Instituut voor gerechtelijke opleiding.”.”

N° 81 DE MMES GILSON ET SLEGGERS

Art. 42/3 (nouveau)

Dans le chapitre 5, section 1re, insérer un article 42/3, rédigé comme suit:

“Art. 42/3. Dans l’article 143, § 2/1, du même Code, inséré par la loi du 30 juillet 2013, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “dont une formation approfondie en matière de violences sexuelles et intrafamiliales” sont insérés entre les mots “à l’article 259sexies, § 1er, 1°, alinéa 2,” et les mots “et désignés par le procureur général”;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

“Dans l’année de leur première désignation les membres du ministère public qui exercent leurs fonctions près les chambres correctionnelles et la chambre des mises en accusation suivent une formation approfondie en matière de violences sexuelles et intrafamiliales organisée par l’Institut de formation judiciaire.”;

3° dans l’alinéa 2, qui devient l’alinéa 3, les mots “Dans des circonstances exceptionnelles” sont remplacés par les mots “Concernant les chambres visées aux alinéas 1er et 2, dans des circonstances exceptionnelles”.”

Nathalie GILSON (MR)
Bercy SLEGGERS (CD&V)

Nr. 81 VAN DE DAMES GILSON EN SLEGGERS

Art. 42/3 (nieuw)

In hoofdstuk 5, afdeling 1, een artikel 42/3 invoegen, luidende:

“Art. 42/3. In artikel 143, § 2/1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “, dewelke een grondige opleiding met betrekking tot seksueel- en intrafamiliaal geweld bevat,” ingevoegd tussen de woorden “bedoelde gespecialiseerde opleiding” en de woorden” georganiseerd door het Instituut voor gerechtelijke opleiding”;

2° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“De leden van het openbaar ministerie die hun ambt uitoefenen bij de correctionele kamers en de kamer van inbeschuldigingstelling volgen binnen het jaar na hun eerste aanwijzing een grondige opleiding inzake seksueel- en intrafamiliaal geweld georganiseerd door het Instituut voor gerechtelijke opleiding.”;

3° in het tweede lid, dat het derde lid wordt, worden de woorden “In uitzonderlijke omstandigheden en voor een goede rechtsbedeling kan de procureur-generaal,” vervangen door de woorden “Met betrekking tot de kamers bedoeld in het eerste en het tweede lid, kan de procureur-generaal in uitzonderlijke omstandigheden en voor een goede rechtsbedeling”.”

N° 82 DE MMES GILSON ET SLEGGERS

Art. 42/4 (nouveau)

Dans le chapitre 5, section 1re, insérer un article 42/4, rédigé comme suit:

“Art. 42/4. Dans l’article 151 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 5 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 2, les mots “dont une formation approfondie en matière de violence sexuelle et intrafamiliales” sont insérés entre les mots “à l’article 259sexies, § 1er, 1°, alinéa 3,” et les mots “et désignés par le procureur du Roi.”;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 2 et 3:

“Dans l’année de leur première désignation les membres du ministère public qui exercent leurs fonctions près les chambres correctionnelles, la chambre du conseil et le tribunal de l’application des peines suivent une formation approfondie en matière de violences sexuelles et intrafamiliales organisée par l’Institut de formation judiciaire.”;

3° dans l’alinéa 3, qui devient l’alinéa 4, les mots “Dans des circonstances exceptionnelles” sont remplacés par les mots “Concernant les chambres visées aux alinéas 2 et 3, dans des circonstances exceptionnelles.”

JUSTIFICATION

La présente loi rend une formation de base en matière de violences sexuelles et intrafamiliales obligatoire pour les nouveaux magistrats nommés dans ou près le tribunal de première instance, dans ou près le tribunal du travail, dans ou près la cour d’appel, dans ou près la cour du travail ou désignés au parquet fédéral. Il convient ici de souligner que

Nr. 82 VAN DE DAMES GILSON EN SLEGGERS

Art. 42/4 (nieuw)

In hoofdstuk 5, afdeling 1, een artikel 42/4 invoegen, luidende:

“Art. 42/4. In artikel 151 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, worden de woorden “, dewelke een grondige opleiding met betrekking tot seksueel- en intrafamiliaal geweld bevat,” ingevoegd tussen de woorden “bedoelde gespecialiseerde opleiding” en de woorden “georganiseerd door het Instituut voor gerechtelijke opleiding”;

2° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“De leden van het openbaar ministerie die hun ambt uitoefenen bij de correctionele kamers, de raadkamer en bij de strafuitvoeringsrechtbank, volgen binnen het jaar na hun eerste aanwijzing een grondige opleiding inzake seksueel- en intra familiaal geweld georganiseerd door het Instituut voor gerechtelijke opleiding.”;

3° in het derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden “In uitzonderlijke omstandigheden en voor een goed bestuur van het gerecht kan de procureur des Konings,” vervangen door de woorden “Met betrekking tot de kamers bedoeld in het tweede en het derde lid, kan de procureur des Konings In uitzonderlijke omstandigheden en voor een goed bestuur van het gerecht,”.

VERANTWOORDING

Een basisopleiding met betrekking tot seksueel geweld en intrafamiliaal geweld wordt door deze wet verplicht gemaakt voor de nieuwe magistraten die worden benoemd tot vrederechter, in de politierechtbank in of bij de rechtbank van eerste aanleg, in of bij een arbeidsrechtbank, in of bij het hof van beroep, in of bij een arbeidshof. Hier moet worden benadrukt

l'obligation de formation ne s'applique donc pas aux magistrats des tribunaux d'entreprise et la Cour de cassation.

Le terme de violences intrafamiliales couvre les violences conjugales mais a une portée plus large. En effet, il couvre tant les violences entre partenaires ou ex partenaires que les violences envers les enfants.

Les magistrats nommés dans ou près un tribunal de première instance ou une cour d'appel peuvent exercer leurs fonctions dans les affaires tant pénales que civiles. La nomination ne fait aucune distinction à cet égard. Il est donc utile de prévoir cette formation pour tous.

Aussi les juges de paix, juges de police et juges dans les juridictions de travail peuvent être confronté, latéralement, avec la violence sexuelle ou intrafamiliales. Une connaissance de base est donc justifiée.

Pour les magistrats de la chaîne pénale, et les magistrats qui traitent des affaires de jeunesse ou de famille, c'est la formation plus approfondie qui est appropriée et non la formation de base. Dans l'exercice de leur fonction ils peuvent en effet avoir à traiter concrètement des cas de violence sexuelle et intrafamiliale.

Pour cette raison, les articles du Code judiciaire relatifs à la composition des chambres des cours d'appel et des tribunaux de première instance et aux membres des parquets généraux et des parquets des procureurs du Roi sont complétés par une disposition prévoyant une formation approfondie.

Nathalie GILSON (MR)
Bercy SLEGGERS (CD&V)

dat de opleidingsverplichting dus niet geldt voor magistraten in de ondernemingsrechtbanken, en het Hof van Cassatie.

Het begrip intrafamiliaal geweld omvat partnergeweld, maar het is breder. Het omvat daarnaast ook geweld tussen ex-partners en geweld op kinderen.

De magistraten bij een rechtbank van eerste aanleg of een hof van beroep kunnen optreden zowel in strafzaken als in burgerlijke zaken. De benoeming maakt daar geen onderscheid in. Het is dus nuttig voor allen die opleiding te volgen.

Ook vrederechters, politierechters en rechters in de arbeidsgerechten kunnen zijdelings worden geconfronteerd met gevallen waar er sprake is van seksueel of intrafamiliaal geweld. Een basiskennis is dan ook gerechtvaardigd.

Voor magistraten in de strafketen en magistraten die jeugd- en familiezaken behandelen is de meer grondige opleiding aangewezen in plaats van de basisopleiding. Zij kunnen immers vanuit hun functie dossiers van seksueel en intrafamiliaal geweld concreet te behandelen krijgen.

De artikelen van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de samenstelling van de kamers van de hoven van beroep en de rechtbanken van eerste aanleg en op de leden van de parketten-generaal en van de parketten van de procureur des Konings worden daarom aangevuld met een bepaling die een grondige opleiding bevat.

N° 83 DE MMES GILSON ET SLEGGERS

Art. 44

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Les magistrats déjà nommés au moment de l’entrée en vigueur de ce chapitre dans ou près un tribunal de première instance ou dans ou près une cour d’appel, qui doivent suivre la formation approfondie conformément aux articles 42/1, 42/2, 42/3 et 42/4 et qui n’ont pas suivi une formation approfondie en matière de violences sexuelles et intrafamiliales antérieurement, doivent suivre cette formation approfondie dans les deux ans suivant l’entrée en vigueur de ce chapitre.

Les magistrats déjà nommés au moment de l’entrée en vigueur de ce chapitre en tant que juge de paix, dans un tribunal de police, dans ou près un tribunal de première instance, dans ou près un tribunal du travail, dans ou près une cour d’appel ou cour de travail et qui n’ont pas suivi une formation en matière de violences sexuelles et intrafamiliales doivent suivre une formation de base en ces matières dans les deux ans.

Au cours de cette période, le chef de corps détermine l’ordre de priorité dans lequel les magistrats concernés doivent suivre la formation approfondie ou la formation de base.”

JUSTIFICATION

Aussi parmi les magistrats déjà nommés, la formation approfondie est opportune pour les magistrats tels que les juges pénaux, les juges au tribunal de la famille et de la jeunesse, les magistrats de parquet, qui peuvent être amenés à traiter de telles affaires.

Pour les magistrats qui siègent dans des juridictions ou les chambres où il n’ont pas à traiter de telles affaires, la formation de base suffit.

Nr. 83 VAN DE DAMES GILSON EN SLEGGERS

Art. 44

Dit artikel vervangen als volgt:

“De magistraten die op het tijdstip van de inwerking-treding van dit hoofdstuk reeds benoemd zijn in, die ingevolge de bepalingen bedoeld in de artikelen 42/1, 42/2, 42/3 en 42/4 de grondige opleiding moeten volgen en voordien geen grondige opleiding inzake seksueel geweld en intrafamiliaal geweld hebben gevolgd, moeten die grondige opleiding volgen binnen de twee jaar volgend op de inwerking-treding van dit hoofdstuk.

De magistraten die op het tijdstip van de inwerking-treding van dit hoofdstuk reeds benoemd zijn als vrederechter, in en politierechtbank, in of bij een rechtbank van eerste aanleg, in of bij een arbeidsrechtbank in of bij een hof van beroep of arbeidshof en die geen opleiding inzake seksueel geweld en intrafamiliaal geweld hebben gevolgd, moeten de basisopleiding in deze materie volgen binnen de twee jaar.

Tijdens die periode bepaalt de korpschef de volgorde van prioriteit waarin de betrokken magistraten de grondige of de basisopleiding moeten volgen.”

VERANTWOORDING

Ook bij de reeds benoemde magistraten is de grondige opleidingsverplichting nog steeds zinvol voor magistraten zoals strafrechters, familie- en jeugdrechters en parketmagistraten, die mogelijk dergelijke dossiers moeten behandelen.

Voor de magistraten die zitting hebben in rechtscolleges of kamers waar ze deze zaken niet moeten behandelen, volstaat een basisopleiding.

Afin de mieux articuler l'obligation de formation aux besoins et à l'organisation du tribunal ou du parquet, le chef de corps est chargé de déterminer à quel moment les magistrats suivront la formation.

Nathalie GILSON (MR)
Bercy SLEGGERS (CD&V)

Om de opleidingsverplichting beter af te stemmen op de noden en organisatie van het rechtscollege of parket, wordt aan de korpschef de opdracht gegeven te bepalen wanneer de magistraten de opleiding zullen moeten volgen.

N° 84 DE MME **SLEGERS**

Intitulé

Remplacer l'intitulé comme suit:

“Proposition portant des dispositions urgentes diverses en matière de justice”.

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à aligner le titre de la loi sur son champ d'application, après avoir supprimé un certain nombre de chapitres en première lecture.

Nr. 84 VAN MEVROUW **SLEGERS**

Opschrift

Het opschrift vervangen als volgt:

“Wetsvoorstel houdende diverse dringende bepalingen inzake justitie”.

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt de titel van de wet in overeenstemming te brengen met de draagwijdte ervan, na de schrapping van een aantal hoofdstukken tijdens de eerste lezing ervan.

Bercy SLEGERS (CD&V)

N° 85 DE MME SLEGGERS

Art. 2/1 (*nouveau*)**Insérer un article 2/1, rédigé comme suit:**

“Art. 2/1. L’intitulé du Livre 1er, titre II, chapitre 1er, section 6, du même Code est remplacé par ce qui suit:

“Section 6. Des modifications des actes de l’état civil”.

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à rencontrer le point 1 de la note du Service Affaires juridiques et Documentation parlementaire de la Chambre.

Nr. 85 VAN MEVROUW SLEGGERS

Art. 2/1 (*nieuw*)**Een artikel 2/1 invoegen, luidende:**

“Art. 2/1. Het opschrift van Boek I, titel II, hoofdstuk 1, afdeling 6, van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

“Afdeling 6. Wijzigingen van akten van de burgerlijke stand”.

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt tegemoet te komen aan punt 1 uit de nota van de Dienst Juridische Zaken en parlementaire Documentatie van de Kamer.

Bercy SLEGGERS (CD&V)

N° 86 DE MME SLEGGERS

Art. 5

Dans l'article 34, § 3, alinéa 1er, proposé du même Code, remplacer les mots "aux articles 42 et 55, § 1er" par les mots "aux articles 42, 48, 55, § 1er, et 58".

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à rencontrer le point 4 de la note du Service Affaires juridiques et Documentation parlementaire de la Chambre.

Nr. 86 VAN MEVROUW SLEGGERS

Art. 5

In het voorgestelde artikel 34, § 3, eerste lid van hetzelfde Wetboek, de woorden "de artikelen 42 en 55, § 1" vervangen door de woorden "de artikelen 42, 48, 55, § 1, en 58".

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt tegemoet te komen aan punt 4 uit de nota van de Dienst Juridische Zaken en parlementaire Documentatie van de Kamer.

Bercy SLEGGERS (CD&V)

N° 87 DE MME SLEGGERS

Art. 5/1 (*nouveau*)**Insérer un article 5/1, rédigé comme suit:**

“Art. 5/1. L’intitulé du Livre 1er, titre II, chapitre 1er, section 8, du même Code est remplacé par ce qui suit:

“Section 8. De la rectification et de l’annulation des actes de l’état civil”.

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à rencontrer le point 5 de la note du Service Affaires juridiques et Documentation parlementaire de la Chambre.

Nr. 87 VAN MEVROUW SLEGGERS

Art. 5/1 (*nieuw*)**Een artikel 5/1 invoegen, luidende:**

“Art. 5/1. Het opschrift van Boek I, titel II, hoofdstuk 1, afdeling 8, van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

“Afdeling 8. Verbetering en nietigverklaring van akten van de burgerlijke stand”.

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt tegemoet te komen aan punt 5 uit de nota van de Dienst Juridische Zaken en parlementaire Documentatie van de Kamer.

Bercy SLEGGERS (CD&V)

N° 88 DE MME SLEGERS

Art. 7

Dans l'article 34/1 proposé du même Code un alinéa, rédigé comme suit, est inséré entre les alinéas 2 et 3:

“L'officier de l'état civil compétent établit immédiatement l'acte d'annulation et l'associe à l'acte de l'état civil auquel l'annulation se rapporte, et établit, le cas échéant, l'acte ou les actes de l'état civil modifiés.”.

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à rencontrer le point 8 de la note du Service Affaires juridiques et Documentation parlementaire de la Chambre.. Puisque les actes annulés restent visibles dans la BAEC, il est précisé que l'officier de l'état civil associe l'acte d'annulation à l'acte auquel l'annulation se rapporte.

Il est possible que d'autres actes soient modifiés également, suite à l'annulation d'un acte. L'officier de l'état civil établit alors l'acte ou les actes modifiés. Dans le cas d'une annulation d'un acte de reconnaissance par exemple, l'officier de l'état civil établira l'acte d'annulation, l'associera à l'acte de reconnaissance et établira en plus l'acte de naissance modifié.

Nr. 88 VAN MEVROUW SLEGERS

Art. 7

In het voorgestelde artikel 34/1, van hetzelfde Wetboek, wordt tussen het tweede en het derde lid een lid ingevoegd, luidende:

“De bevoegde ambtenaar van de burgerlijke stand maakt onmiddellijk de akte van nietigverklaring op en verbindt deze met de akte van de burgerlijke stand waarop de nietigverklaring betrekking heeft en maakt, in voorkomend geval, de gewijzigde akte of akten van de burgerlijke stand op.”.

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt tegemoet te komen aan punt 8 uit de nota van de Dienst Juridische Zaken en parlementaire Documentatie van de Kamer. Aangezien de nietigverklaarde akten zichtbaar blijven in de DABS, wordt verduidelijkt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand de akte van nietigverklaring verbindt met de akte waarop de nietigverklaring betrekking heeft.

Mogelijks wijzigen er, ten gevolge van de nietigverklaring van een akte, ook andere akte(n) van de burgerlijke stand. De ambtenaar van de burgerlijke stand maakt dan de gewijzigde akte(n) op. In het geval van een nietigverklaring van een akte van erkenning bijvoorbeeld zal de ambtenaar van de burgerlijke stand de akte van nietigverklaring opmaken, deze akte verbinden met de akte van erkenning, en daarnaast ook een gewijzigde geboorteakte opmaken.

Bercy SLEGERS (CD&V)

N° 89 DE MME SLEGGERS

Art. 7/1 (*nouveau*)**Insérer un article 7/1, rédigé comme suit:**

“Art. 7/1. L’intitulé du Livre 1er, titre II, chapitre 1er, section 8, sous-section 2, du même Code est remplacé par ce qui suit:

“Sous-section 3. De la rectification et de l’annulation par le tribunal de la famille”

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à rencontrer le point 9 de la note du Service Affaires juridiques et Documentation parlementaire de la Chambre.

Nr. 89 VAN MEVROUW SLEGGERS

Art. 7/1 (*nieuw*)**Een artikel 7/1 invoegen, luidende:**

“Art. 7/1. Het opschrift van Boek I, titel II, hoofdstuk 1, afdeling 8, onderafdeling 2, van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

“Onderafdeling 3. Verbetering en nietigverklaring door de familierechtbank”

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt tegemoet te komen aan punt 9 uit de nota van de Dienst Juridische Zaken en parlementaire Documentatie van de Kamer.

Bercy SLEGGERS (CD&V)

N° 90 DE MME SLEGGERS

Art. 8

Remplacer le 5° par ce qui suit:

“5° dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “, l’acte d’annulation,” sont insérés entre les mots “la rectification” et les mots “ou établit l’acte supplétif”.

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à rencontrer le point 10 de la note du Service Affaires juridiques et Documentation parlementaire de la Chambre.

Nr. 90 VAN MEVROUW SLEGGERS

Art. 8

De bepaling onder 5° vervangen als volgt:

“5° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “, de akten van nietigverklaring” ingevoegd tussen de woorden “de verbetering” en de woorden “of de vervangende akte”.

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt tegemoet te komen aan punt 10 uit de nota van de Dienst Juridische Zaken en parlementaire Documentatie van de Kamer.

Bercy SLEGGERS (CD&V)

N° 91 DE MME SLEGERS

Art. 21

Remplacer les mots “360-2” par les mots “361-1”.**JUSTIFICATION**

Cet amendement vise à rencontrer le point 14 de la note du Service Affaires juridiques et Documentation parlementaire de la Chambre.

Nr. 91 VAN MEVROUW SLEGERS

Art. 21

De woorden “360-2” vervangen door de woorden “361-1”.**VERANTWOORDING**

Dit amendement beoogt tegemoet te komen aan punt 14 uit de nota van de Dienst Juridische Zaken en parlementaire Documentatie van de Kamer.

Bercy SLEGERS (CD&V)

N° 92 DE MME SLEGGERS

Art. 36

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 36. Dans l’article 330/2 du Code civil, inséré par la loi du 19 septembre 2017 et modifié par la loi du 18 juin 2018, partiellement annulé par l’arrêt n° 58/2020 de la Cour constitutionnelle, les modifications suivantes sont apportées:

“1° dans l’alinéa 1er, les mots “acter la reconnaissance” sont remplacés par les mots “établir l’acte de reconnaissance”;

2° dans l’alinéa 2, les mots “acter la reconnaissance” sont remplacés par les mots “établir l’acte de reconnaissance”;

3° dans l’alinéa 3, les mots “acter sans délai la reconnaissance” sont remplacés par les mots “établir sans délai l’acte de reconnaissance”;

4° l’article est complété par trois alinéas, rédigés comme suit:

“Le refus de l’officier de l’état civil d’établir l’acte de reconnaissance est susceptible de recours par la personne qui veut reconnaître l’enfant pendant un délai d’un mois suivant la notification de sa décision, devant le tribunal de la famille.

Les personnes dont le consentement à la reconnaissance est requis sont appelées à la cause.

Le tribunal détermine s’il s’agit d’une situation telle que visée à l’article 330/1 en tenant compte des intérêts en présence et de l’intérêt de l’enfant de manière primordiale.”.

JUSTIFICATION

Les modifications proposées dans les 1° à 3°, sont purement d’ordre linguistique. Dans la version néerlandaise du texte le mot “Akteren” n’est pas correct en néerlandais

Nr. 92 VAN MEVROUW SLEGGERS

Art. 36

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 36. In artikel 330/2 van het Burgerlijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 september 2017 en gewijzigd bij de wet van 18 juni 2018, dat gedeeltelijk vernietigd is bij arrest nr. 58/2020 van het Grondwettelijk Hof, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

“1° In het eerste lid worden de woorden “de erkenning te akteren” vervangen door de woorden “de akte van erkenning op te maken”;

2° in het tweede lid worden de woorden “het akteren van de erkenning” vervangen door de woorden “de opmaak van de akte van erkenning”

3° in het derde lid worden de woorden “de erkenning te akteren” vervangen door de woorden “de akte van erkenning op te maken”

4° het artikel wordt aangevuld met drie leden, luidende:

“Tegen de weigering door de ambtenaar van de burgerlijke stand om de akte van erkenning op te maken, kan door de persoon die het kind wil erkennen binnen de maand na de kennisgeving van deze beslissing beroep worden aangetekend bij de familierechtbank.

De personen wier toestemming vereist is worden in het geding geroepen.

De rechtbank bepaalt of het gaat om een in artikel 330/1 bedoelde situatie, rekening houdend met de aanwezige belangen en waarbij het belang van het kind de eerste overweging is.”.

JUSTIFICATIE

De voorgestelde wijzigingen in punten 1° tot 3°, zijn louter taalkundig van aard. De term “akteren” is geen correct Nederlands (gallicisme); het is correcter om te spreken van

(gallicisme): il serait plus correct d'utiliser les mots "de akte van erkenning opmaken". La version française a été adaptée en ce sens.

En ce qui concerne le 4°: Selon la Cour constitutionnelle dans son arrêt n° 58/2020 du 7 mai 2020, la procédure de recours que le législateur devait mettre en place devait s'inspirer de celles qui existent contre les refus des officiers de l'état civil de célébrer un mariage (article 167, alinéa 6, du Code civil) ou d'acter une déclaration de cohabitation légale (1476^{quater} du Code civil) lorsque l'objectif de ces unions se résumait uniquement à l'obtention d'un avantage en matière de séjour.

Puisque, selon ces procédures, seules les parties intéressées, à savoir les personnes souhaitant se marier ou faire une déclaration de cohabitation légale, sont titulaires de ce droit de recours, il paraît logique que seule la personne qui souhaite voir sa reconnaissance établie puisse introduire un recours contre le refus de l'officier de l'état civil d'établir un acte de reconnaissance.

On peut limiter le droit d'introduire un recours contre la décision de refus de l'officier de l'état civil d'établir l'acte de reconnaissance en raison de son caractère frauduleux au seul candidat à la reconnaissance. Les autres parties intéressées telles la mère, l'enfant et le supposé père biologique peuvent entamer une action en recherche de paternité à l'égard du candidat à la reconnaissance (ou du supposé père biologique).

Instaurer une reconnaissance forcée serait contradictoire: quiconque veut contraindre une personne à l'établissement d'un lien de filiation doit introduire une procédure d'établissement judiciaire de la paternité; cette procédure peut être introduite par l'autre parent, l'enfant et la personne qui réclame l'établissement d'un lien de filiation (art. 332ter, alinéa 1er, du Code civil). La reconnaissance (de manière volontaire) et l'établissement judiciaire d'un lien de filiation (de manière forcée) sont deux voies distinctes pour établir un lien de filiation. Il s'agit dès lors de bien faire la part des choses entre ces deux modes d'établissement de la filiation. Les modifications proposées portent uniquement sur la reconnaissance.

Il est vrai toutefois que l'enfant et les personnes qui ont exprimé un consentement devraient d'une manière ou une autre être associés à cette procédure puisque l'établissement ou le refus d'établir un lien de filiation à la suite de l'exercice de cette voie de recours aura des répercussions sur leurs vies et relations respectives.

"de akte van erkenning opmaken". De Franse tekst wordt bijgevolg ook hieraan aangepast.

Wat betreft punt 4°: In arrest nr. 58/2020 van 7 mei 2020 is het Grondwettelijk Hof van oordeel dat de beroepsprocedure waarin de wetgever moest voorzien, zich moest baseren op de bestaande beroepsprocedures tegen de weigeringen van de ambtenaren van de burgerlijke stand om een huwelijk te voltrekken (artikel 167, zesde lid, van het Burgerlijk Wetboek) of om melding te maken van een verklaring van wettelijke samenwoning (artikel 1476^{quater} van het Burgerlijk Wetboek) wanneer door middel van die verbintenissen enkel een verblijfsrechtelijk voordeel werd nagestreefd.

Aangezien volgens die procedures enkel de belanghebbende partijen, namelijk de personen die wensen te huwen of een verklaring van wettelijke samenwoning wensen af te leggen, over dat beroepsrecht beschikken, lijkt het logisch dat enkel de persoon die zijn erkenning vastgesteld wil zien beroep kan aantekenen tegen de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om een akte van erkenning op te maken.

Het volstaat dat enkel de kandidaat-erkenner titularis is van het recht om verhaal aan te tekenen tegen de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand die weigert akte te nemen van een erkenning omwille van het frauduleuze karakter van die erkenning. Andere belanghebbenden zoals de moeder, het kind en de beweerd biologische vader kunnen een onderzoek naar het vaderschap van de aspirant-erkenner (of de beweerd biologische vader) instellen.

Een gedwongen erkenning is een contradictio in terminis; wie een persoon wil dwingen tot een afstammingsband, moet een procedure tot gerechtelijke vaststelling van vaderschap inleiden; die procedure staat open voor de andere ouder, het kind en de persoon die het ouderschap opeist (art. 332ter, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek). De erkenning (vrijwillig) en de gerechtelijke vaststelling van het ouderschap (gedwongen) zijn twee verschillende wijzen waarop een afstammingsband kan worden vastgelegd. Beide wijzen van vaststelling van de afstamming moeten dan ook goed van elkaar worden onderscheiden. De voorgestelde wijzigingen hebben enkel betrekking op de erkenning.

Het klopt echter dat het kind en de personen die toestemming hebben gegeven op een of andere manier zouden moeten worden betrokken bij die procedure, aangezien de vaststelling van een afstammingsband of de weigering om een afstammingsband vast te stellen ingevolge de aanwending van dat rechtsmiddel gevolgen zal hebben voor hun respectieve levens en relaties.

C'est la raison pour laquelle le présent amendement propose que le candidat à la reconnaissance mette à la cause ceux qui ont exprimé leur consentement au cours de la procédure de reconnaissance, c'est-à-dire: le parent à l'égard duquel la filiation est établie et/ou l'enfant.

Ce faisant, le juge disposera de tous les éléments qui lui permettront d'exercer un contrôle de pleine juridiction voulu par la Cour constitutionnelle (Considérants B.23.1. et B.28.2. de l'arrêt n° 58/2020 précité): il pourra avoir l'avis des différents acteurs concernés sur l'établissement potentiel de ce lien de filiation et ses conséquences, ce qui lui permettra de faire une évaluation globale et concrète des intérêts en présence.

Il paraît aussi utile de se référer explicitement aux enseignements de la Cour constitutionnelle qui fait le lien entre l'examen des conditions de l'article 330/1 et l'appréciation des intérêts en présence où l'intérêt de l'enfant reste une considération primordiale (Considérants B.27.4 et B.28.2. de l'arrêt n° 58/2020: c'est sur base de ces intérêts en présence que le juge pourra dire in concreto si la reconnaissance ne vise pas uniquement l'obtention d'un avantage en matière de séjour mais également l'établissement d'un lien de filiation dans l'intérêt de l'enfant.

Enfin, il y a lieu d'insister sur le fait qu'en cas de rejet de la décision de refus, le tribunal de la famille n'établit pas la reconnaissance, ni même ne modifie l'état de l'enfant. La décision du tribunal de la famille ne fait qu'autoriser le requérant/candidat à la reconnaissance à reconnaître l'enfant devant l'officier de l'état civil, dès lors que le caractère frauduleux de la reconnaissance n'est pas établi. Par conséquent, la reconnaissance en elle-même doit toujours avoir lieu devant l'officier de l'état civil, comme c'est déjà le cas à propos de la procédure visée à l'article 329*bis* du Code civil introduite devant le tribunal de la famille en vue d'obtenir un consentement supplétif.

Faire en sorte que le juge puisse établir une reconnaissance irait à l'encontre de la jurisprudence en matière de filiation (les Cours et tribunaux ne sont pas compétents sur ce plan) et créerait une confusion avec la procédure judiciaire d'établissement d'un lien de filiation.

Dat is de reden waarom in dit amendement wordt voorgesteld dat de persoon die de erkenning aanvraagt de personen die in de loop van de erkenningsprocedure hun toestemming hebben gegeven in de zaak betreft, dat wil zeggen de ouder ten aanzien van wie een afstammingsband vaststaat en/of het kind.

Zodoende zal de rechter over alle elementen beschikken die hem de mogelijkheid bieden een controle met volle rechtsmacht uit te oefenen zoals gewild door het Grondwettelijk Hof (Overwegingen B.23.1 en B.28.2 van voornoemd arrest nr. 58/2020): hij zal kunnen beschikken over de mening van de verschillende betrokken actoren over de mogelijke vaststelling van die afstammingsband en de gevolgen ervan, waardoor hij een globale en concrete evaluatie van de aanwezige belangen kan maken.

Het lijkt eveneens nuttig uitdrukkelijk te verwijzen naar de lering van het Grondwettelijk Hof, dat het verband legt tussen het onderzoek van de voorwaarden van artikel 330/1 en de afweging van de aanwezige belangen waarbij het belang van het kind een eerste overweging blijft (Overwegingen B.27.4 en B.28.2 van arrest nr. 58/2020: op basis van die aanwezige belangen zal de rechter in concreto kunnen oordelen of met de erkenning niet enkel het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel, maar tevens de vaststelling van een afstammingsband in het belang van het kind wordt beoogd.

Tot slot moet nog worden benadrukt dat de familierechtbank ingeval van een verwerping van de weigeringsbeslissing, de erkenning zelf niet vaststelt, noch de staat van het kind wijzigt. Het vonnis van de familierechtbank bevat in dergelijk geval enkel de toelating voor de verzoeker/aspirant-erkenner om het kind alsnog te erkennen voor de ambtenaar van de burgerlijke stand, nu het niet om een frauduleuze erkenning gaat. De erkenning zelf moet dus nog steeds voor de ambtenaar van de burgerlijke stand gebeuren, zoals ook het geval is bij de procedure voor de familierechtbank voor het bekomen van een vervangende toestemming in artikel 329*bis* van het Burgerlijk Wetboek.

De rechter bij vonnis akte laten nemen van een erkenning zou ingaan tegen de bestaande afstammingsrechtspraak (de hoven en rechtbanken zijn daarvoor niet bevoegd) en wekt verwarring met de gerechtelijke vaststelling van het ouderschap.

Bercy SLEGERS (CD&V)

N° 93 DE MME SLEGGERS

Art. 39

Dans le 3°, remplacer l'alinéa proposé par ce qui suit:

“Dans le cas de l'action visée au paragraphe 1er, alinéa 6, tous les frais et honoraires judiciaires et extrajudiciaires de cette action sont toujours à charge de l'association des copropriétaires sans participation des copropriétaires contre lesquels l'action est dirigée. Par dérogation à l'article 1017, alinéa 1er, du Code judiciaire, la condamnation aux dépens est toujours prononcée à charge de l'association des copropriétaires.”

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à clarifier la portée du nouvel alinéa ajouté à l'article 577-9, § 8, conformément à ce qui est précisé dans l'exposé des motifs: “La protection financière est offerte en ce sens que tous les frais de la procédure précitée doivent être pris en charge par l'association des copropriétaires.”

Premièrement, ce nouvel alinéa doit se comprendre dans le prolongement des quatre alinéas existant qui le précèdent et qui déterminent comment un copropriétaire doit contribuer aux frais engagés par l'association de copropriétaires dont il est membre.

À cet égard, il est désormais précisé que, dans le cas de cette procédure de démolition et de reconstruction, les copropriétaires contre lesquels l'action est intentée ne participent pas aux frais et honoraires engagés par l'association, quelle que soit la décision du tribunal.

Les frais encourus par l'association des copropriétaires ne comprennent donc en principe pas les honoraires d'avocat exposés personnellement par les copropriétaires contre lesquels cette action est intentée.

Deuxièmement, il est, en outre, précisé explicitement que, par dérogation à l'article 1017 du Code judiciaire, la condamnation aux dépens est toujours prononcée à charge de l'association des copropriétaires, même si le juge devait confirmer la légalité de la décision de l'assemblée générale.

Nr. 93 VAN MEVROUW SLEGGERS

Art. 39

In de bepaling onder 3°, het voorgestelde lid vervangen als volgt:

“In het geval van de in paragraaf 1, zesde lid, bedoelde vordering zijn alle gerechtelijke en buitengerechtelijke kosten en erelonen van deze vordering altijd ten laste van de vereniging van mede-eigenaars zonder bijdrage van de mede-eigenaars tegen wie de vordering is gericht. In afwijking van artikel 1017, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, wordt de vereniging van mede-eigenaars steeds in de kosten verwezen.”

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt de draagwijdte van het nieuwe lid toegevoegd aan artikel 577-9, § 8, te verduidelijken, in lijn met de memorie van toelichting waarin wordt vermeld: “De financiële bescherming wordt geboden in die zin dat alle kosten van voornoemde procedure gedragen dienen te worden door de vereniging van mede-eigenaars.”

Ten eerste moet dit nieuwe lid moet worden opgevat in het verlengde van de vier bestaande paragrafen die eraan voorafgaan die bepalen op welke manier een mede-eigenaar moet bijdragen in kosten gemaakt door de vereniging van mede-eigenaars waarvan hij deel uitmaakt.

In dat opzicht wordt nu gepreciseerd dat, in het geval van deze procedure over afbraak en heropbouw, de mede-eigenaars tegen wie de vordering wordt ingesteld, niet zullen bijdragen in de kosten en erelonen die de vereniging maakt, ongeacht de beslissing van de rechter.

Tot de kosten die de vereniging van mede-eigenaars maakt horen in principe dus niet de erelonen van de advocaat die persoonlijk worden gemaakt door de mede-eigenaars tegen wie deze vordering is ingesteld.

Ten tweede wordt de financiële bescherming vervolledigd door nu ook uitdrukkelijk te bepalen dat, in afwijking van artikel 1017 Gerechtelijk Wetboek, de veroordeling tot de kosten altijd wordt uitgesproken ten aanzien van de vereniging van mede-eigenaars, zelfs indien de rechter de wettigheid van de beslissing van de algemene vergadering bevestigt.

Cela signifie, par exemple, que l'association des copropriétaires devra payer l'indemnité de procédure en faveur des copropriétaires contre lesquels l'action est intentée, mais comme toujours limitée à un montant forfaitaire.

Bercy SLEGERS (CD&V)

Dit betekent dus wel dat de vereniging van mede-eigenaars bijvoorbeeld de rechtsplegingsvergoeding zal moeten betalen ten voordele van de mede-eigenaars tegen wie de vordering wordt ingesteld, evenwel zoals steeds begrensd tot een vast bedrag.

Bercy SLEGERS (CD&V)

N° 94 DE MME SLEGGERS

Art. 42/1 (nouveau)

Dans le chapitre 4, section 5, insérer un article 42/1, rédigé comme suit:

“Art. 42/1. Dans l’article 4, § 2, alinéa 3, de la loi du 19 mars 2017 instituant un fonds budgétaire relatif à l’aide juridique de deuxième ligne, les mots “ou si le juge estime qu’elle se trouve en ce qui concerne ses moyens de subsistance dans une situation où elle pourrait faire appel à l’aide juridique de deuxième ligne ou à l’assistance judiciaire ”, sont insérés entre les mots “de l’assistance judiciaire,” et les mots “la juridiction liquide”.

JUSTIFICATION

Ces deux amendement visent à tenir compte de l’arrêt n°. 94/2020 du 25 juin 2020 de la Cour constitutionnelle en ce qui concerne l’une des exceptions au principe du paiement de la contribution au fonds budgétaire relatif à l’aide juridique de deuxième ligne.

Dans cet arrêt, la Cour s’est prononcé sur l’article 4, § 3, alinéa 1er, qui exempte de la contribution au fonds la personne condamné en matière pénale lorsqu’il bénéficie de l’aide juridique de deuxième ligne.

La Cour a estimé qu’il n’était pas justifié d’accorder une exemption à un condamné qui a demandé l’aide juridique et à qui on a accordé l’octroi d’un tel bénéfice alors que cette exemption n’est pas prévue pour une personne qui, bien qu’elle n’ait pas demandé de bénéficier de l’aide juridique, se trouve dans une situation analogue en ce qui concerne leur précarité financière.

Il est possible qu’une personne ne fait pas appel à l’aide précitée, soit parce qu’elles choisit de ne pas se défendre, soit qu’elles choisit de se défendre personnellement.

Cette différence de traitement ne repose en effet pas sur un critère pertinent à la lumière du but poursuivi par le législateur de dispenser les personnes qui ne disposent pas de moyens suffisants pour contribuer elles-mêmes au financement d’un fonds créé, précisément, pour permettre d’assurer l’aide dont elles pourraient bénéficier.

Nr. 94 VAN MEVROUW SLEGGERS

Art. 42/1 (nieuw)

In het hoofdstuk 4, afdeling 5, een artikel 42/1 invoegen luidende;

“Art. 42/1. In artikel 4, § 2, derde lid, van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, worden de woorden “of indien de rechter oordeelt dat hij zich op het vlak van zijn bestaansmiddelen in een situatie bevindt waarbij hij beroep zou kunnen doen op juridische tweedelijnsbijstand of op rechtsbijstand” “invoegen tussen de woorden “rechtsbijstand geniet,” en de woorden “vereffent het rechtscollege”.

VERANTWOORDING

Deze twee amendementen beogen tegemoet te komen aan het arrest nr. 94/2020 van 25 juni 2020 van het Grondwettelijk Hof over één van de uitzonderingen op het principe van de betaling van een bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

In dit arrest, heeft het Hof zich uitgesproken over artikel 4, § 3, eerste lid, die iedere door een strafgerecht veroordeelde persoon vrijstelt van de bijdrage aan het fonds wanneer die juridische tweedelijnsbijstand geniet.

Het Hof heeft geoordeeld dat het niet verantwoord is om dergelijke uitzondering te voorzien voor de veroordeelde die juridische bijstand heeft gevraagd en gekregen, terwijl dergelijke uitzondering niet is voorzien voor een persoon die, hoewel die geen beroep hebben gedaan op die bijstand, zich bevindt in een gelijkwaardige situatie van financiële kwetsbaarheid.

Het is mogelijk dat een persoon geen beroep doet op de voormelde bijstand, hetzij omdat ze verkiezen zich niet te verdedigen, hetzij omdat zij verkiezen zichzelf te verdedigen.

Dit verschil in behandeling berust dus niet op een relevant criterium, in het licht van de doelstelling van de wetgever om personen vrij te stellen van de bijdrage wanneer zij niet over voldoende middelen beschikken om zelf bij te dragen aan de financiering van een fonds dat precies is opgericht teneinde het mogelijk te maken de bijstand die zij zouden kunnen genieten, te verzekeren.

Dans cet arrêt, rendu sur question préjudicielle, le Cour ne se prononçait que sur l'article 4, § 3, alinéa 1er, mais le raisonnement ci-dessus peut également être étendu à l'article 4, § 3, alinéa 2, en ce qui concerne la partie civile et à l'article 4, § 2, alinéa 3 qui prévaut en matières civiles.

Conformément à l'article 4, § 2, alinéa 3, en matières civiles, seul le bénéficiaire de l'aide juridique de deuxième ligne ou de l'assistance judiciaire ne doit pas payer de contribution au fonds d'aide juridique. Pour tenir compte des enseignements de cet arrêt, la disposition similaire en matières civile doit donc également être adaptée.

Il peut être précisé que, si aucune modification n'était apporté à la disposition similaire existant pour les matières civiles, un juge confronté à une situation semblable dans de telles matières serait contraint de réinterroger la Cour. Le juge ne peut s'abstenir de poser une question préjudicielle, notamment, que "lorsque la Cour constitutionnelle a déjà statué sur une question ou un recours ayant un objet identique" (article 26, § 2, 2°, de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle). L'objet n'est pas identique dans ce cas. Néanmoins, étant donné que la situation serait comparable, on pourrait s'attendre à une décision de la Cour qui va dans la même direction.

En conclusion, les modifications proposées dans le texte, qui sont similaires en matière civile et pénale, veillent à ce que le juge puisse exempter la partie condamnée ou succombante du paiement de la contribution, lorsqu'il estime que cette dernière, bien que n'ayant pas fait la demande pour bénéficier de l'aide juridique ou de l'assistance judiciaire, répond aux conditions financières d'octroi de celles-ci.

In dit arrest, gewezen op prejudiciële vraag, heeft het Hof zich enkel uitgesproken over artikel 4, § 3, eerste alinea, maar bovenstaande redenering kan eveneens worden doorgetrokken naar artikel 4, § 3, tweede lid, met betrekking tot de burgerlijke partij en naar artikel 4, § 2, derde lid dat geldt in burgerlijke zaken.

Overeenkomstig artikel 4 § 2, derde lid, moet, in burgerlijke zaken, ook enkel de persoon die effectief tweedelijnsbijstand of rechtsbijstand geniet geen bijdrage betalen aan het fonds juridische bijstand. Om rekening te houden met de lering van dit arrest, moet dus ook deze gelijkaardige bepaling in burgerlijke zaken worden aangepast.

Er kan worden gepreciseerd dat, indien er geen wijziging zou worden gebracht aan deze gelijkaardige bepaling in burgerlijke zaken, een rechter die geconfronteerd wordt met een gelijkaardige situatie, verplicht zou zijn om een nieuwe prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof. Een rechter is immers enkel gehouden een prejudiciële vraag te stellen tenzij "het Hof reeds uitspraak heeft gedaan op een vraag of een beroep met een identiek onderwerp". In dit geval gaat het niet om een identiek onderwerp. Echter, aangezien de situatie zeer gelijkaardig zou zijn, kan een gelijkaardig arrest van het Hof op dit punt worden verwacht.

In conclusie kan worden gesteld dat de voorgestelde wijzigingen, die dezelfde zijn in burgerlijke als strafzaken, toelaten dat de rechter de veroordeelde partij of in het ongelijk gestelde partij kan vrijstellen van het betalen van de bijdrage, indien hij oordeelt dat deze partij, hoewel die geen beroep heeft gedaan op juridische bijstand of rechtsbijstand, aan de financiële voorwaarden voldoet om dergelijke bijstand te verkrijgen.

Bercy SLEGERS (CD&V)

N° 95 DE MME SLEGGERS

Art. 42/2 (nouveau)

Dans le chapitre 4, section 5, insérer un article 42/2, rédigé comme suit:

“Art. 42/2. Dans l’article 4, § 3,, de la loi du 19 mars 2017 instituant un fonds budgétaire relatif à l’aide juridique de deuxième ligne, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “de l’assistance judiciaire, ou si le juge estime qu’il se trouve en ce qui concerne ses moyens de subsistance dans une situation où il pourrait faire appel à l’aide juridique de deuxième ligne ou à l’assistance judiciaire “”, sont insérés entre les mots “l’aide juridique de deuxième ligne,” et les mots “chaque suspect,”;

2° dans l’alinéa 2, les mots “de l’assistance judiciaire, ou si le juge estime qu’elle se trouve en ce qui concerne ses moyens de subsistance dans une situation où elle pourrait faire appel à l’aide juridique de deuxième ligne ou à l’assistance judiciaire “sont insérés entre les mots “l’aide juridique de deuxième ligne,” et les mots “la partie civile”

JUSTIFICATION

Ces deux amendement visent à tenir compte de l’arrêt n°. 94/2020 du 25 juin 2020 de la Cour constitutionnelle en ce qui concerne l’une des exceptions au principe du paiement de la contribution au fonds budgétaire relatif à l’aide juridique de deuxième ligne.

Dans cet arrêt, la Cour s’est prononcé sur l’article 4, § 3, alinéa 1er, qui exempte de la contribution au fonds la personne condamné en matière pénale lorsqu’il bénéficie de l’aide juridique de deuxième ligne.

La Cour a estimé qu’il n’était pas justifié d’accorder une exemption à un condamné qui a demandé l’aide juridique et à qui on a accordé l’octroi d’un tel bénéfice alors que cette exemption n’est pas prévue pour une personne qui, bien

Nr. 95 VAN MEVROUW SLEGGERS

Art. 42/2 (nieuw)

In het hoofdstuk 4, afdeling 5, een artikel 42/2 invoegen, luidende::

“Art. 42/2. In artikel 4, § 3, van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste lid, worden de woorden “of rechtsbijstand” invoegen tussen het woord “tweedelijsbijstand” en het woord “geniet” en de woorden “of indien de rechter oordeelt dat hij zich op het vlak van zijn bestaansmiddelen in een situatie bevindt waarbij hij beroep zou kunnen doen op juridische tweedelijsbijstand of op rechtsbijstand” “invoegen tussen de woorden “geniet,” en de woorden “wordt iedere door”.

2° in de tweede lid, worden de woorden “of rechtsbijstand” invoegen tussen het woord “tweedelijsbijstand” en het woord “geniet” en de woorden “of indien de rechter oordeelt dat hij zich op het vlak van zijn bestaansmiddelen in een situatie bevindt waarbij hij beroep zou kunnen doen op juridische tweedelijsbijstand of op rechtsbijstand” invoegen tussen de woorden “geniet,” en de woorden “wordt de burgerlijke partij”.

VERANTWOORDING

Deze twee amendementen beogen tegemoet te komen aan het arrest nr. 94/2020 van 25 juni 2020 van het Grondwettelijk Hof over één van de uitzonderingen op het principe van de betaling van een bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

In dit arrest, heeft het Hof zich uitgesproken over artikel 4, § 3, eerste lid, die iedere door een strafgerecht veroordeelde persoon vrijstelt van de bijdrage aan het fonds wanneer die juridische tweedelijsbijstand geniet.

Het Hof heeft geoordeeld dat het niet verantwoord is om dergelijke uitzondering te voorzien voor de veroordeelde die juridische bijstand heeft gevraagd en gekregen, terwijl dergelijke uitzondering niet is voorzien voor een persoon die, hoewel

qu'elle n'ait pas demandé de bénéficier de l'aide juridique, se trouve dans une situation analogue en ce qui concerne leur précarité financière.

Il est possible qu'une personne ne fait pas appel à l'aide précitée, soit parce qu'elles choisit de ne pas se défendre, soit qu'elles choisit de se défendre personnellement.

Cette différence de traitement ne repose en effet pas sur un critère pertinent à la lumière du but poursuivi par le législateur de dispenser les personnes qui ne disposent pas de moyens suffisants pour contribuer elles-mêmes au financement d'un fonds créé, précisément, pour permettre d'assurer l'aide dont elles pourraient bénéficier.

Dans cet arrêt, rendu sur question préjudicielle, le Cour ne se prononçait que sur l'article 4, § 3, alinéa 1er, mais le raisonnement ci-dessus peut également être étendu à l'article 4, § 3, alinéa 2, en ce qui concerne la partie civile et à l'article 4, § 2, alinéa 3 qui prévaut en matières civiles.

Conformément à l'article 4, § 2, alinéa 3, en matières civiles, seul le bénéficiaire de l'aide juridique de deuxième ligne ou de l'assistance judiciaire ne doit pas payer de contribution au fonds d'aide juridique. Pour tenir compte des enseignements de cet arrêt, la disposition similaire en matières civile doit donc également être adaptée.

Il peut être précisé que, si aucune modification n'était apporté à la disposition similaire existant pour les matières civiles, un juge confronté à une situation semblable dans de telles matières serait contraint de réinterroger la Cour. Le juge ne peut s'abstenir de poser une question préjudicielle, notamment, que "lorsque la Cour constitutionnelle a déjà statué sur une question ou un recours ayant un objet identique" (article 26, § 2, 2°, de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle). L'objet n'est pas identique dans ce cas. Néanmoins, étant donné que la situation serait comparable, on pourrait s'attendre à une décision de la Cour qui va dans la même direction.

die geen beroep hebben gedaan op die bijstand, zich bevindt in een gelijkwaardige situatie van financiële kwetsbaarheid.

Het is mogelijk dat een persoon geen beroep doet op de voormelde bijstand, hetzij omdat ze verkiezen zich niet te verdedigen, hetzij omdat zij verkiezen zichzelf te verdedigen.

Dit verschil in behandeling berust dus niet op een relevant criterium, in het licht van de doelstelling van de wetgever om personen vrij te stellen van de bijdrage wanneer zij niet over voldoende middelen beschikken om zelf bij te dragen aan de financiering van een fonds dat precies is opgericht teneinde het mogelijk te maken de bijstand die zij zouden kunnen genieten, te verzekeren.

In dit arrest, gewezen op prejudiciële vraag, heeft het Hof zich enkel uitgesproken over artikel 4, § 3, eerste alinea, maar bovenstaande redenering kan eveneens worden doorgetrokken naar artikel 4, § 3, tweede lid, met betrekking tot de burgerlijke partij en naar artikel 4, § 2, derde lid dat geldt in burgerlijke zaken.

Overeenkomstig artikel 4 § 2, derde lid, moet, in burgerlijke zaken, ook enkel de persoon die effectief tweedelijnsbijstand of rechtsbijstand geniet geen bijdrage betalen aan het fonds juridische bijstand. Om rekening te houden met de lering van dit arrest, moet dus ook deze gelijkaardige bepaling in burgerlijke zaken worden aangepast.

Er kan worden gepreciseerd dat, indien er geen wijziging zou worden gebracht aan deze gelijkaardige bepaling in burgerlijke zaken, een rechter die geconfronteerd wordt met een gelijkaardige situatie, verplicht zou zijn om een nieuwe prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof. Een rechter is immers enkel gehouden een prejudiciële vraag te stellen tenzij "het Hof reeds uitspraak heeft gedaan op een vraag of een beroep met een identiek onderwerp". In dit geval gaat het niet om een identiek onderwerp. Echter, aangezien de situatie zeer gelijkaardig zou zijn, kan een gelijkaardig arrest van het Hof op dit punt worden verwacht.

En conclusion, les modifications proposées dans le texte, qui sont similaires en matière civile et pénale, veillent à ce que le juge puisse exempter la partie condamnée ou succombante du paiement de la contribution, lorsqu'il estime que cette dernière, bien que n'ayant pas fait la demande pour bénéficier de l'aide juridique ou de l'assistance judiciaire, répond aux conditions financières d'octroi de celles-ci.

In conclusie kan worden gesteld dat de voorgestelde wijzigingen, die dezelfde zijn in burgerlijke als strafzaken, toelaten dat de rechter de veroordeelde partij of in het ongelijk gestelde partij kan vrijstellen van het betalen van de bijdrage, indien hij oordeelt dat deze partij, hoewel die geen beroep heeft gedaan op juridische bijstand of rechtsbijstand, aan de financiële voorwaarden voldoet om dergelijke bijstand te verkrijgen.

Bercy SLEGERS (CD&V)

N° 96 DE MME SLEGGERS

Art. 56

Dans le paragraphe 2. a), proposé, dans l'alinéa 2, remplacer la deuxième phrase par ce qui suit:

Lorsque le délai expire durant les vacances judiciaires, il est prorogé jusqu'au quinzième jour de l'année judiciaire suivante. Lorsque le délai prend cours durant les vacances judiciaires, et expirerait avant le quinzième jour de l'année judiciaire suivante, il est prorogé jusqu'à ce jour."

JUSTIFICATION

Le présent amendement vise à rencontrer à la remarque sous le point 21 de la note de légistique de la Service Affaires juridiques et Documentation parlementaire du 3 juillet 2020.

Telle qu'elle est libellée actuellement, la disposition soulèverait des difficultés pratiques. En effet, en application de l'article 334 du Code judiciaire, les vacances judiciaires ont lieu du 1er juillet au 31 août. Si le délai de deux mois pour demander le maintien de la cause au rôle général doit à la fois prendre cours et expirer durant les vacances judiciaires, la prorogation du délai ne s'appliquera que lorsque celui-ci prend cours le 1er juillet. Ceci n'était bien évidemment pas l'intention.

Dès lors, la disposition est modifiée de sorte qu'un délai de deux mois qui expire pendant les vacances judiciaires est prolongé jusqu'au quinzième jour de l'année judiciaire nouvelle. En outre, il est prévu que le délai de deux mois, qui prend cours pendant les vacances judiciaires et expire avant le quinzième jour de l'année judiciaire nouvelle, est prolongé jusqu'à ce jour.

Nr. 96 VAN MEVROUW SLEGGERS

Art. 56

In de voorgestelde paragraaf 2. a), in het tweede lid, de tweede zin vervangen door wat volgt:

"Wanneer de termijn tijdens de gerechtelijke vakantie vervalt, wordt die verlengd tot de vijftiende dag van het nieuwe gerechtelijke jaar. Wanneer de termijn begint te lopen tijdens de gerechtelijke vakantie, en zou vervallen voor de vijftiende dag van het nieuwe gerechtelijke jaar, wordt hij verlengd tot die dag."

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt tegemoet te komen aan de opmerking onder punt 21 van de wetgevingstechnische nota van de Dienst Juridische Zaken en Parlementaire documentatie van 3 juli 2020.

In haar huidige formulering zou de bepaling in de praktijk tot moeilijkheden leiden. Met toepassing van artikel 334 van het Gerechtelijk Wetboek loopt de gerechtelijke vakantie immers van 1 juli tot 31 augustus. Ingeval de termijn van twee maanden om te verzoeken de zaak op de algemene rol te handhaven moet aanvatten én verstrijken tijdens de gerechtelijke vakantie, dan zal de termijn uitsluitend worden verlengd wanneer die op 1 juli ingaat. Dat is vanzelfsprekend niet de bedoeling.

De bepaling wordt daarom zo aangepast dat een termijn van twee maanden die vervalt tijdens de gerechtelijke vakantie, wordt verlengd tot de vijftiende dag van het nieuwe gerechtelijke jaar. Daarnaast wordt voorzien dat de termijn van twee maanden, indien deze tijdens de gerechtelijke vakantie begint te lopen en vervalt voor de vijftiende dag van het nieuwe gerechtelijke jaar, wordt verlengd tot die dag.

Bercy SLEGGERS (CD&V)

N° 97 DE MME SLEGGERS

(en remplaçant l'amendement n° 75)

Art. 59

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 59. À l'article XX.21 du Code de droit économique, inséré par la loi du 11 août 2017 portant insertion du Livre XX “Insolvabilité des entreprises”, dans le Code de droit économique, et portant insertion des définitions propres au livre XX, et des dispositions d'application au Livre XX, dans le Livre I du Code de droit économique, les mots “auprès le ministère public, ou” sont insérés entre les mots “des dispositions du présent titre, sont collectés” et les mots “au greffe du tribunal”.”.

JUSTIFICATION

Le présent amendement vise à tenir compte des remarques sous les n° 11 à 21 de l'avis n° 52/2020 du 11 juin de l'Autorité de protection des données.

L'Autorité de protection des données a remarqué que la délégation au Roi d'indiquer des autres titulaires d'un droit d'accès ainsi que les finalités pour lesquelles ils peuvent l'être, constitue un élargissement de la finalité du traitement des données qui devrait être décrit dans la loi.

Pour ce raison, la délégation au Roi est remplacé par une modification de la base légale de la banque de données à l'article XX.21 du CDE, contenant un droit d'accès explicite et précis pour le ministère public.

Nr. 97 VAN MEVROUW SLEGGERS

(Ter vervanging van amendement nr. 75)

Art. 59

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 59. In artikel XX.21 van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 2017 houdende invoeging van het Boek XX “Insolventie van ondernemingen”, in het Wetboek van economisch recht, en houdende invoeging van de definities eigen aan Boek XX en van de rechtshandhabingsbepalingen eigen aan Boek XX in het Boek I van het Wetboek van economisch recht, worden de woorden “bij het openbaar ministerie of” ingevoegd tussen de woorden “bepalingen van deze titel,” en de woorden “ter griffie van de rechtbank”.”.

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt rekening te houden met de opmerkingen onder nrs. 11 tot 21 van het advies nr. 52/2020 van 11 juni 2020 van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

De Gegevensbeschermingsautoriteit heeft aangegeven dat de delegatie aan de Koning om andere toegangsgerechtigden aan te duiden, alsmede de doeleinden ervan te bepalen, een uitbreiding van de finaliteit van de gegevensverwerking betreft die behoort te worden omschreven in de wetgeving.

De delegatie aan de Koning wordt daarom vervangen door een wijziging aan de rechtsgrond van de gegevensbank in artikel XX.21 van het WER, met daarin een uitdrukkelijk, nauwer omschreven toegangsrecht voor het openbaar ministerie.

Bercy SLEGGERS (CD&V)

N° 98 DE MME SLEGGERS

Art. 60

Compléter cet article par un 5°, rédigé comme suit:

“5° la dernière phrase est remplacée par ce qui suit:

“Dans le cas d’une signification par voie électronique au procureur du roi conformément au présent alinéa, l’article 32quater/1, § 2, alinéa 4, ne s’applique pas.””

JUSTIFICATION

Le présent amendement tient compte de la remarque sous le point 24 de la note de la Service Affaires juridiques et Documentation parlementaire du 3 juillet 2020.

Telle qu’elle est libellée actuellement, la disposition pourrait donner l’impression que l’exception prévue dans la dernière phrase de l’article 38, § 2, alinéa 1er, du Code judiciaire ne viserait que l’hypothèse de la signification au procureur du Roi par chargement de l’exploit dans le registre central des actes authentiques. L’intention est cependant que cette exception vise également l’hypothèse de la signification par voie électronique au procureur du Roi conformément à l’article 32quater/1 du Code judiciaire. A cet effet, il est précisé, dans la dernière phrase de l’article 38, § 2, alinéa 1er, que l’exception qui y est prévue vise toutes les hypothèses de signification par voie électronique au procureur du Roi prévues dans cet alinéa, soit conformément à l’article 32quater/1 du Code judiciaire, soit par chargement de l’exploit dans le Registre central des actes authentiques visé à l’article 32quater/2 du Code judiciaire.

Nr. 98 VAN MEVROUW SLEGGERS

Art. 60

Dit artikel aanvullen met een bepaling onder 5°, luidende:

“5° de laatste zin wordt vervangen als volgt:

“In geval van betekening op elektronische wijze aan de procureur des Konings overeenkomstig dit lid, is artikel 32quater/1, § 2, vierde lid, niet van toepassing”.”

VERANTWOORDING

Dit amendement houdt rekening met de opmerking onder punt 24 van de nota van de Dienst Juridische Zaken en Parlementaire documentatie van 3 juli 2020.

In haar huidige formulering zou de bepaling de indruk kunnen geven dat de uitzondering voorzien in het laatste lid van artikel 38, § 2, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek enkel betrekking heeft op het geval waarin de betekening aan de procureur des Konings geschiedt door het exploit in het Centraal register van authentieke akten op te nemen. Nochtans is het de bedoeling dat deze uitzondering ook geldt in geval van betekening op elektronische wijze aan de procureur des Konings overeenkomstig artikel 32quater/1 van het Gerechtelijk Wetboek. Om dit recht te zetten wordt in de laatste zin van artikel 38, § 2, eerste lid, verduidelijkt dat de daarin voorziene uitzondering geldt voor alle in dit lid voorziene hypothesen van betekening op elektronische wijze aan de procureur des Konings, zij het overeenkomstig artikel 32quater/1 van het Gerechtelijk Wetboek, dan wel door het exploit op te laden op het in het artikel 32quater/2 van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde Centraal register van authentieke akten.

Bercy SLEGGERS (CD&V)

N° 99 DE MME SLEGGERS

Art. 61

Compléter cet article par un 5°, rédigé comme suit:

“5° la dernière phrase est remplacée par ce qui suit:

“Dans le cas d’une signification par voie électronique au procureur du roi conformément au présent alinéa, l’article 32quater/1, § 2, alinéa 4, ne s’applique pas.”.”

JUSTIFICATION

Il faut référer à la justification de l’amendement analogue modifiant l’article 60.

Nr. 99 VAN MEVROUW SLEGGERS

Art. 61

Dit artikel aanvullen met een bepaling onder 5°, luidende:

“5° de laatste zin wordt vervangen als volgt:

“In geval van betekening op elektronische wijze aan de procureur des Konings overeenkomstig dit lid, is artikel 32quater/1, § 2, vierde lid, niet van toepassing”.”

VERANTWOORDING

Er kan worden verwezen naar de verantwoording bij het gelijkaardige amendement bij artikel 60.

Bercy SLEGGERS (CD&V)

N° 100 DE MME SLEGGERS

Art. 62

Compléter cet article par un 5°, rédigé comme suit:

“5° la dernière phrase est remplacée par ce qui suit:

“Dans le cas d’une signification par voie électronique au procureur du roi conformément au présent alinéa, l’article 32quater/1, § 2, alinéa 4, ne s’applique pas.”.”

JUSTIFICATION

Il faut référer à la justification de l’amendement analogue modifiant l’article 60.

Nr. 100 VAN MEVROUW SLEGGERS

Art. 62

Dit artikel aanvullen met een bepaling onder 5°, luidende:

“5° de laatste zin wordt vervangen als volgt:

“In geval van betekening op elektronische wijze aan de procureur des Konings overeenkomstig dit lid, is artikel 32quater/1, § 2, vierde lid, niet van toepassing”.”

VERANTWOORDING

Er kan worden verwezen naar de verantwoording bij het gelijkaardige amendement bij artikel 60.

Bercy SLEGGERS (CD&V)

N° 101 DE MME SLEGGERS

Art. 66

Dans l'article 972 proposé, apporter les modifications suivantes:

1° remplacer l'alinéa 1er par ce qui suit:

“Si le testament est reçu par un ou deux notaires, il est rédigé sur support papier conformément à l'article 13 de la loi du 16 mars 1803 contenant l'organisation du notariat, selon les volontés exprimées par le testateur.

2° remplacer l'alinéa 2 par ce qui suit:

“Dans l'une et l'autre cas, il en est donné lecture au testateur, qui confirme que telles sont ses dernières volontés. S'il n'y a qu'un notaire, la lecture du testament et la confirmation du testateur ont lieu en présence des témoins.”.

JUSTIFICATION

Les dispositions par lesquelles la présence des témoins n'était plus obligatoire au passage d'un testament authentique, ne sont pas adopté en première lecture.

A l'article 66, il est néanmoins référé à la procédure non-adoptée sans témoins.

Le présent amendement vise à rectifier cela.

Nr. 101 VAN MEVROUW SLEGGERS

Art. 66

In het voorgestelde artikel 972, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1° het eerste lid vervangen als volgt:

“Wanneer het testament wordt verleden voor één of twee notarissen wordt het op papier opgemaakt overeenkomstig artikel 13 van de wet van 16 maart 1803 tot regeling van het notarisambt, volgens de door de testator uitgedrukte wil.”;

2° het tweede lid vervangen als volgt:

“In beide gevallen moet het aan de testator worden voorgelezen, die bevestigt dat dit zijn laatste wil is. Indien er slechts één notaris is, geschiedt de voorlezing en de bevestiging in tegenwoordigheid van de getuigen.”.

VERANTWOORDING

De bepalingen waarbij de aanwezigheid van getuigen bij het verlijden van een authentiek testament niet langer verplicht wordt gemaakt, werden in de eerste lezing van het wetsvoorstel niet weerhouden.

In het artikel 66 wordt er echter nog verwezen naar de niet-weerhouden procedure zonder getuigen.

Dit amendement beoogt dit recht te zetten.

Bercy SLEGGERS (CD&V)

N° 102 DE MME SLEGGERS

Art. 71/1 (*nouveau*)**Insérer un article 71/1, rédigé comme suit:**

“Art. 71/1. Dans l’article 499/13 du même Code les mots „784/1” sont insérés entre les mots “aux articles 499/7” et “1397/1”.”.

JUSTIFICATION

Il faut également modifier l’article 499/13 du Code Judiciaire, ce qui concerne de la sanction des actes accomplis par l’administrateur, faisant référence au nouvel article 784/1.

Nr. 102 VAN MEVROUW SLEGGERS

Art. 71/1 (*nieuw*)**Een artikel 71/1 invoegen, luidende:**

“Art. 71/1. In artikel 499/13 van hetzelfde Wetboek worden de woorden „ 784/1” ingevoegd tussen de woorden “de artikelen 499/7” en “ 1397/1”.”.

VERANTWOORDING

Het behoeft om ook artikel 499/13 van het Gerechtelijk Wetboek, dat handelt over de bekrachtiging van de akten verleden door de bewindvoerder, aan te passen met een verwijzing naar het nieuwe artikel 784/1.

Bercy SLEGGERS (CD&V)

N° 103 DE M. PIVIN ET MME GILSON

Art. 90

Remplacer les mots “et au plus tard le 1er janvier 2021” **par les mots** “et au plus tard le 1er avril 2021”.

JUSTIFICATION

La proposition de loi prévoyait, au départ, de reporter au 1er avril 2021 la date d’entrée en vigueur de la loi du 5 mai 2019 modifiant la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d’exécution de la peine, en vue d’adapter la procédure devant le juge de l’application des peines en ce qui concerne les peines privatives de liberté de trois ans ou moins, notamment, afin que les communautés puissent poursuivre et achever sa mise en application qui s’est vue ralentie durant la crise du COVID-19.

La date du 1er avril 2021 avait été concertée avec les communautés qui, en plus du retard dû à la crise, se trouvent confrontées à des difficultés juridiques, techniques, pratiques et de manque de moyens; ces difficultés nécessitent de conserver cette date ultime du 1er avril 2021, qui a été remplacée par voie d’amendement au 1er janvier 2021.

Les auteurs du présent amendement constatent, par ailleurs, que les tribunaux d’application des peines francophones souhaitaient le report de cette date d’entrée en vigueur, telle que prévue dans la proposition de loi de départ (conf. Avis du collège des cours et tribunaux) estimant qu’il était “absolument nécessaire” pour des raisons pratiques et de moyens.

Logiquement, la date ultime de l’entrée en vigueur de la loi relative au statut externe des détenus doit également être reportée mais rien n’empêche, évidemment, de faire entrer en vigueur avant le 1er avril 2021 les dispositions non liées à la procédure devant le juge de l’application des peines en ce qui concerne les peines privatives de liberté de trois ans ou moins.

Philippe PIVIN (MR)
Nathalie GILSON (MR)

Nr. 103 VAN DE HEER PIVIN EN MEVROUW GILSON

Art. 90

De woorden “en uiterlijk op 1 januari 2021” **vervangen door de woorden** “en uiterlijk op 1 april 2021”.

VERANTWOORDING

Oorspronkelijk voorzag het wetsvoorstel in een uitstel tot 21 april 2021 van de inwerkingtreding van de wet van 5 mei 2019 tot wijziging van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten. Aldus werd een aanpassing beoogd van de procedure voor de strafuitvoeringsrechter voor de vrijheidsstraffen van drie jaar of minder. Dit moest de gemeenschappen de gelegenheid geven de tenuitvoerlegging ervan voort te zetten en af te ronden nadat die als gevolg van de COVID-19-crisis vertraging had opgelopen.

De datum van 1 april 2021 was overeengekomen met de gemeenschappen die, naast de vertraging als gevolg van de crisis, te maken krijgen met juridische, technische en praktische moeilijkheden, alsook met een gebrek aan middelen. Die uiterste datum van 1 april 2021 werd bij amendement vervangen door de datum van 1 januari 2021, maar dient als gevolg van voormelde moeilijkheden te worden gehandhaafd.

De indieners van dit amendement stellen daarenboven vast dat de Franstalige strafuitvoeringsrechtbanken die datum van inwerkingtreding wensen uit te stellen tot de datum waarin het oorspronkelijke wetsvoorstel voorzag (cf. het advies van het College van hoven en rechtbanken), omdat zulks “absoluut noodzakelijk” was om redenen in verband met de werking en de middelen.

Logischerwijze moet de uiterste datum van inwerkingtreding van de wet betreffende de externe rechtspositie van de gedetineerden eveneens worden uitgesteld, maar uiteraard belet niets dat de bepalingen die geen verband houden met de procedure voor de strafuitvoeringsrechter voor de vrijheidsstraffen van drie jaar of minder in werking zouden treden vóór 1 april 2021.

N° 104 DE M. PIVIN ET MME GILSON

Art. 91

Remplacer les mots “et au plus tard le 1er janvier 2021” **par les mots** “et au plus tard le 1er avril 2021”.

JUSTIFICATION

Voir amendement n° 103.

Philippe PIVIN (MR)
Nathalie GILSON (MR)

Nr. 104 VAN DE HEER PIVIN EN MEVROUW GILSON

Art. 91

De woorden “en uiterlijk op 1 januari 2021” **vervangen door de woorden** “en uiterlijk op 1 april 2021”.

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 103.

N° 105 DE MME **MATZ** ET M. **AOUASTI**

Art. 99

Dans l'article 34^{sexies} proposé, entre l'alinéa 2 et l'alinéa 3, insérer un nouvel alinéa, rédigé comme suit:

“Le requérant peut cependant exiger d’être présent physiquement à l’audience.”.

JUSTIFICATION

Le Président de la Chambre peut décider que l'audience se déroulera par vidéoconférence. Si les intentions sont bien de ne décider de cette mesure qu'au cas où le requérant ne peut se déplacer ou d'autres raisons impératives comme par exemple des raisons sanitaires, il est cependant nécessaire de spécifier que le requérant pourra toujours solliciter d'être présent physiquement s'il le souhaite.

Vanessa MATZ (cdH)
Khalil AOUASTI (PS)

Nr. 105 VAN MEVROUW **MATZ** EN DE HEER **AOUASTI**

Art. 99

In het voorgestelde artikel 34^{sexies}, tussen het tweede en het derde lid, een nieuw lid invoegen, luidende:

“De verzoeker kan echter eisen fysiek op de zitting aanwezig te zijn.”.

VERANTWOORDING

De voorzitter van de kamer kan beslissen dat de zitting per videoconferentie plaatsgrijpt. Het is weliswaar de bedoeling dat die maatregel alleen wordt genomen wanneer de verzoeker zich niet kan verplaatsen of om andere dwingende redenen, zoals sanitaire maatregelen, maar niettemin moet worden vermeld dat de verzoeker steeds kan vragen om fysiek aanwezig te zijn, indien hij dat wenst.

N° 106 DE MME SLEGGERS

Art. 41

Dans le 3°, remplacer l'alinéa proposé par ce qui suit:

“Dans le cas de l'action visée au §1er, alinéa 6, tous les frais et honoraires judiciaires et extrajudiciaires de cette action sont toujours à charge de l'association des copropriétaires sans participation des copropriétaires contre lesquels l'action est dirigée. Par dérogation à l'article 1017, alinéa 1er, du Code judiciaire, la condamnation aux dépens est toujours prononcée à charge de l'association des copropriétaires.”.

JUSTIFICATION

Cet amendement est identique à l'amendement précédent visant l'article 39 de la proposition.

Il est donc renvoyé à la justification dudit amendement.

Nr. 106 VAN MEVROUW SLEGGERS

Art. 41

In de bepaling onder 3°, het voorgestelde lid vervangen als volgt:

“In het geval van de in paragraaf 1, zesde lid, bedoelde vordering zijn alle gerechtelijke en buitengerechtelijke kosten en erelonen van deze vordering altijd ten laste van de vereniging van mede-eigenaars zonder bijdrage van de mede-eigenaars tegen wie de vordering is gericht. In afwijking van artikel 1017, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, wordt de vereniging van mede-eigenaars steeds in de kosten verwezen.”.

VERANTWOORDING

Dit amendement is identiek aan dat van het vorige amendement op artikel 39 van het voorstel.

Daarom wordt verwezen naar de verantwoording van dit amendement.

Bercy SLEGGERS (CD&V)

N° 107 DE MME SLEGGERS**Art. 3**

Dans le 2°, compléter le § 2, proposé, par l'alinéa suivant:

“La BAEC notifie au procureur du Roi compétent toute rectification ou modification d'un acte visé à l'alinéa 1er.”

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à donner suite au 2. de la note de légistique du Service des Affaires juridiques et de Documentation parlementaire de la Chambre.

Nr. 107 VAN MEVROUW SLEGGERS**Art. 3**

In de bepaling onder 2°, de voorgestelde paragraaf 2 aanvullen met het volgende lid:

“De DABS notificeert elke verbetering of wijziging van een akte bedoeld in het eerste lid aan de bevoegde procureur des Konings.”

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt tegemoet te komen aan punt 2 uit de wetgevingstechnische nota van de Dienst Juridische Zaken en parlementaire Documentatie van de Kamer.

Bercy SLEGGERS (CD&V)